

СМАРАГД НЕ ВИДНИЙ У ТРАВІ

Як в різнобар'ї степовім
Оті стеблинки та листочки,
Ми також разом, та самі
Курчатами природи-квочки.

А не поділимо чогось,
Зернинку б хоч, а то ж пір'їнку!
Зустрінемося і б'ємось,
Стрибаєм стінкою на стінку.

Собі не вмієм пояснить
Причину тої суперечки,
І лиш забудемо на мить –
Вже знову мирні, як овечки.

Так живемо все без мети,
Життя між пальців пропускаєм,
Не встигнем глянуть – пролетить,
Для чого і куди не знаєм.

Спинитись би та все навкруг
Окинуть оком, щоб пильніше,
Побачить, недруг там чи друг,
А з друзів хто вже найщиріший.

Буває, ходиш по землі,

Не помічаєш під ногами,
Що камінь між травою вріс
Листком смарагдової гами.

Не міряй лише по собі,
Дивись, шукаючи, й зустрінеш,
Це значить, повезло тобі
Заглянуть за високі стіни.

Смарагд не видний у траві,
Бо теж зелений колір має,
Коштовне в морі степовім
По блиску лишень упізнаєш.

Отак і люди без кінця
Навколо морем розлилися,
Та рідко в кого з них в серцях,
Вогонь, що гріє, поселився.

Дата написання вірша: 2021-01-14